

BSO

BILKENT SENFONI
ORKESTRASI

Pastoral Renkler

Pastoral Colors

Howard Griffiths şef | conductor

Noah Bendix-Balgley keman | violin

Konzertmeister **Yevgeniy Kostrytskyy**

19 Ekim October **2019**

Cumartesi Saturday, **20.00**

Bilkent Konser Salonu Concert Hall

Değerli Dinleyicilerimiz,

Gittikçe artan sayılarla yeni dinleyicilerimizin aramıza katılmasından mutluluk ve gurur duyuyoruz. İzleyicilerimizin beğenilerini içten alkışlarıyla sergilemeleri, bizler için paha biçilmez bir destek.

Konserlerimizde ses ve görüntü kaydı yapılmaktadır. Seslendirilen eserlerin bazıları birkaç bölümden oluşmaktadır. Eserin tümü bittikten sonra alkışlamanız bizlere kolaylık sağlayacaktır. Aynı nedenle konser esnasında cep telefonlarınızı tamamen kapatmanızı ve flaşla fotoğraf çekmemenizi rica ederiz.

Dear Listeners,

We are happy and proud to perform to a growing audience. The applause we receive from the audience is an invaluable expression of appreciation.

All our concerts are audio-visually recorded. Some of the works performed by the artists are composed of several parts. It would be highly convenient, if the listeners hold their applause until the end of the work. For the same reason, we kindly ask our listeners to turn off their cell phones and not to take any photographs with flash during the concert.

Program

P.I. Tchaikovsky

Keman Konçertosu, Re majör, Op.35

Concerto for Violin in D major, Op.35

- I. Allegro moderato
- II. Andante
- III. Finale. Allegro vivacissimo

ara interval

R. Vaughan Williams

Senfoni No.5, Re majör | Symphony No.5 in D major

- I. Preludio
- II. Scherzo. Presto misterioso
- III. Romanza. Lento
- IV. Passacaglia. Moderato

Zorunlu durumlarda program değişikliği yapılabilir.

Programs may be subject to changes due to reasons beyond our control.

Howard Griffiths şef conductor

Howard Griffiths, 2007'den 2018'e kadar Frankfurt'ta Brandenburgisches Staatsorchester'in Genel Müzik Direktörü olarak görev yaptı. 1996-2006 yıllarında Zürih Oda Orkestrasının Sanat Yönetmeni ve Baş Şefi olan Howard Griffiths, orkestranın geçmişten gelen mükemmellik geleneğini her alanda başarıyla devam ettirdi. Griffiths, tüm dünyada pek çok tanınmış orkestrayla konuk şef olarak sahneye çıktı. Bu orkestralar arasında Londra Filarmoni, Londra Kraliyet Filarmoni, Fransa Ulusal Orkestrası, Moskova Radyosu Tchaikovsky Senfoni, İsrail Filarmoni, Age of Enlightenment, Varşova Filarmoni, hr-Sinfonieorchester, İngiliz Oda Orkestrası, Taipei Senfoni Orkestrası, Alman Radyo Filarmoni, İspanya Ulusal Orkestrası, WDR Senfoni Orkestrası ve Almanya'daki diğer radyo orkestraları yer alıyor. Aynı zamanda gençlik orkestralarıyla da düzenli olarak konserler veren Griffiths, Zürih Gençlik Senfoni Orkestrasının kurucuları arasında yer alıyor. Şef, Almanya Ulusal Gençlik Orkestrasıyla düzenli olarak, İsviçre Gençlik Senfoni Orkestrası ve Güney Afrika Ulusal Gençlik Orkestrasıyla da aralıklarla sahneye çıkıyor.

Howard Griffiths, yeni ve alışılmadık projelere her zaman sıcak bakan bir şef. Bu bağlamda Griffiths, Giora Feidman, Roby Lakatos, Burhan Öçal, Abdullah Ibrahim, Maurice Steger, Igudesman & Joo gibi farklı orkestralar ve solistlerle çeşitli projelerde yer aldı. Ayrıca çağdaş müziğe de önemli ölçüde zaman ayırarak Avro Part, Sofia Gubaidulina, Werner Henze, Mauricio Kagel ve George Crumb gibi sanatçılarla birlikte çalıştı.

Griffiths'in Warner, Universal, CPO, Sony ve Koch gibi etiketlerle çıkan 150'nin üzerinde CD'si bulunuyor. Bu albümlerde, çağdaş İsviçreli ve Türk bestecilerin yapıtlarının yanı sıra, 18. ve 19. yüzyıla uzanan yeniden keşfedilmiş yapıtların ilk kayıtları bulunuyor. Örneğin, Beethoven'in öğrencisi Ferdinand Ries'in sekiz senfonisinin tamamını içeren kaydıyla Griffiths, dünya çapında eleştirmenlerden övgü topladı. İngiliz müzik dergisi Classic CD'nin okurları, Griffiths'in Gerald Finzi yapıtlarından oluşan kaydını bu kategoride "Yılın Klasik Müzik CD"si seçti.

Howard Griffiths, pek çok ünlü sanatçıyla çalışıyor ve genç müzisyenleri desteklemek ve tanıtmak için de büyük çaba gösteriyor. Şefin, 2000 yılından bu yana Sanat Direktörlüğünü yürüttüğü, Genç Solistlerin Tanıtılmasına

yönelik Orpheum Vakfıyla olan çalışmaları bunun en güzel örneklerinden biri. Brandenburg Staatsorchester ile birlikte birkaç eğitim projesine imza atan şef, 2012'de çocuklar için yayımladığı ilk müzikal kitabı "Cadı ile Maestro" ile okurların ve eleştirmenlerin beğenisini kazandı. Griffiths bunu izleyen iki kitabı "Orkestra Fareleri" ve "Uçan Orkestra" ile pek çok ödül aldı. Her üç kitap Türkçe olarak da yayımlandı.

Kraliçe 2. Elizabeth tarafından yayımlanan Yeni Yılın Onur Listesinde Howard Griffiths, Britanya İmparatorluk Nişanı Üyesi seçildi.

Howard Griffiths studied music at the Royal College of Music, London and has lived in Switzerland since 1981. From 2007 until 2018, he was General Music Director of the Brandenburgisches Staatsorchester, Frankfurt. Howard Griffiths was Artistic Director and Principal Conductor of the Zurich Chamber Orchestra from 1996 to 2006 and successfully continued its long tradition of excellence in every respect. He has appeared as a guest conductor with many leading orchestras all over the world. These include the London Philharmonic, Royal Philharmonic Orchestra of London, the Orchestre National de France, Radio Moscow's Tchaikovsky Symphony Orchestra, the Israel Philharmonic Orchestra, the Orchestra of the Age of Enlightenment, the Warsaw Philharmonic, the hr-Sinfonieorchester, the English Chamber Orchestra, Taipei Symphony Orchestra, German Radio Philharmonic, the Orquesta Nacional de España, the WDR Symphony Orchestra as well as other radio orchestras in Germany.

In addition, he regularly works with youth orchestras, being a founder of the Jugend Symphony Orchestra Zurich and a regular guest with the National Youth Orchestra of Germany as well as periods with the Swiss Youth Symphony Orchestra and the National Youth Orchestra of South Africa.

Howard Griffiths is always receptive to new, unconventional projects, for example for crossover projects with different orchestras and soloists like Giora Feidman, Roby Lakatos, Burhan Öçal, Abdullah Ibrahim, Maurice Steger and Igudesman & Joo. He has also devoted much time to contemporary music and has worked closely with Avro Part, Sofia Gubaidulina, Werner Henze, Mauricio Kagel and George Crumb.

About 150 CD recordings with various labels including Warner, Universal, CPO, Sony and Koch) bear witness to Howard Griffiths' broad artistic range. These recordings

include works by contemporary Swiss and Turkish composers as well as première recordings of rediscovered music dating from the 18th and 19th centuries. Howard Griffiths' recordings of all the eight symphonies by Beethoven's pupil Ferdinand Ries met with worldwide critical acclaim. Readers of the British magazine Classic CD voted a recording of works by Gerald Finzi "Classical CD of the Year" in this category.

Howard Griffiths performs with numerous renowned artists, and is also extremely committed to supporting and promoting young musicians. This is reflected in his work for the Orpheum Foundation for the Advancement of Young Soloists, of which he has been Artistic Director since 2000. Multiple Educational Projects emerged from the collaboration with the Brandenburg Staatsorchester. In 2012, Howard Griffiths published his first musical children's book "Die Hexe und der Maestro", which was enthusiastically received by audiences and critics. This has been followed by two further books, "The Orchestral Mice" and the "Flying Orchestra" which have also received many prizes. All three books are also published in Turkish!

In the annual New Year's Honours List, which is announced on New Year's Day by Queen Elizabeth II, Howard Griffiths was appointed a Member of the Order of the British Empire (MBE).

Noah Bendix-Balgley keman violin

Noah Bendix-Balgley, bir ömürlük uğraşı olarak gördüğü özgün tonunu kullanarak, dinleyicileriyle anlamlı bağlar kuruyor. İster birinci konzermeister keman olarak Berlin Filarmoniye yönetsin, ister oda müziği çalsın, isterse orkestrayla solist olarak performans sergilesin, Bendix-Balgley'in müzik yoluyla iletişim kurma yeteneği, dünyanın her yerindeki dinleyicilere ulaşmayı başarıyor.

Sanatçı, solist olarak önde gelen uluslararası orkestralarla sahneye çıkıyor ve dünyanın ünlü konser salonlarında resitaller veriyor. Yakın zamandaki programları arasında, Berlin Filarmoni, Schloss Elamu'da Verbier Festival Orkestrası, Israel Camerata, Shanghai ve Guangzhou Senfoni Orkestraları eşliğinde vereceği konserler, Brevard Müzik Festivali, Berlin Philharmonie, Beethovenhaus Bonn, Wrocław Ulusal Konser Salonu ve Taipei Ulusal Konser Salonundaki resitalleri de içine alan geniş kapsamlı Asya ve Avrupa turneleri sayılabilir. Geçtiğimiz sezonlarda Fidl-Fantazye adını verdiği kendi klezmer keman yapıtını besteleyen sanatçı, parçanın prömiyerini Manfred Honeck

yönetimindeki Pittsburgh Senfoni ile gerçekleştirdikten sonra aynı parçayı Çin Filarmoniyle yeniden seslendirdi.

Sanatçı ayrıca Fransız Radyo Filarmoni Orkestrası, Belçika Ulusal Orkestrası, Utah Senfoni, Hong Kong Sinfonietta, Auckland Filarmoni ve Nagoya Filarmoniyle konserler verdi; dönem enstrümanları çalan Apollo's Fire Orkestrasıyla turneye çıktı; Aspen Müzik Festivali Orkestrası ve Alisa Weilerstein ile Brahms'ın İkili Konçertosunu seslendirdi.

Tutkulu bir oda müzisyeni olan Bendix-Balgley'in düzenli olarak birlikte konser verdiği sanatçılar arasında, piyanist Robert Levin ve çellist Peter Wiley, Berlin ve Viyana Filarmoni orkestralarının üyelerinin yer aldığı Philharmonix yedilisi bulunuyor. Oda müziği alanında, yakın zamanda Seattle, Sarasota, ChamberFest Cleveland, Zermatt ve Le Pont Festivallerinde sahneye çıktı; Philharmonix ile dünya çapında turneler gerçekleştirdi, Viyana Konzerthaus'da birkaç yıl boyunca sahneye çıktı.

Bendix-Balgley, küçük yaştan beri hayatının bir parçası olan geleneksel klezmer müziğinin de tanınmış icracıları arasında yer alıyor. Brave Old World gibi dünyaca ünlü klezmer gruplarıyla sahneye çıkan sanatçı, aynı zamanda Avrupa ve Birleşik Devletler'de ders veriyor.

Dokuz yaşında Lord Yehudi Menuhin için çalan sanatçı, Indiana Üniversitesi Jacobs School of Music'den ve Mauricio Fuks, Christoph Poppen ve Ana Chumachenco ile çalıştığı Munich Hochschule'den mezun oldu. Şimdi kendisi de yetenekli bir eğitmen olan sanatçı, Berlin Filarmoninin Karajan Akademisinde ders veriyor; mezunu olduğu Indiana Üniversitesinde, Morningside Music Bridge, Domaine Forget, Avustralya Ulusal Müzik Akademisi ve Shanghai Orkestra Akademisinde ustalık sınıfları düzenliyor. Noah Bendix-Balgley, 1732'de, Cremona'da Carlo Bergonzi tarafından yapılmış bir keman çalıyor.

Considering it his life-long pursuit, Noah Bendix-Balgley has a personal sound that connects with his audience in a meaningful way. Whether he is leading the Berlin Philharmonic as First Concertmaster, performing chamber music or in front of the orchestra as soloist, Noah's gift of communication through music has reached listeners all around the world.

As a soloist, Noah regularly appears with leading international orchestras and in recital at the world's finest halls. Recent and upcoming highlights include his Berlin Philharmonic concerto debut (play-direct), concerto

appearance with the Verbier Festival Orchestra at Schloss Elmau, debuts with the Israel Camerata, Shanghai and Guangzhou Symphony Orchestras, return to the Brevard Music Festival and extensive recital tours throughout Asia and Europe, including performances at the Berlin Philharmonie, Beethovenhaus Bonn, National Concert Hall Wroclaw and National Concert Hall in Taipei. In recent seasons, Noah composed and premiered his own klezmer violin orchestra, Fidl-Fantazye, with the Pittsburgh Symphony conducted by Manfred Honeck, a piece which he also performed with the China Philharmonic.

Further performance highlights include concerts with the Orchestre Philharmonique de Radio France, the Orchestre National de Belgique, the Utah Symphony, the Hong Kong Sinfonietta, the Auckland Philharmonia, the Nagoya Philharmonic, a tour with Apollo's Fire Orchestra performing on period instruments and performing the Brahms Double with the Aspen Music Festival Orchestra and Alisa Weilerstein.

A passionate chamber musician, Noah performs in several fixed ensembles including a trio with pianist Robert Levin and cellist Peter Wiley and the multi-genre septet Philharmonix featuring members of both the Berlin and Vienna Philharmonic orchestras. Recent and upcoming chamber highlights include performances at the Seattle Music Festival, Bergen International Festival, the Sarasota Festival, ChamberFest Cleveland, Zermatt Festival, Le Pont Festival in Japan and worldwide touring with Philharmonix including a multi-year residency at Vienna's Konzerthaus.

Noah is also a renowned performer of traditional klezmer music, a musical style which has been part of his life since an early age. He has performed with world-renowned klezmer groups such as Brave Old World and has taught at klezmer workshops throughout Europe and the United States.

At age 9, he played for Lord Yehudi Menuhin, graduated from the Indiana University Jacobs School of Music and the Munich Hochschule studying with Mauricio Fuks, Christoph Poppen and Ana Chumachenco. Now a gifted educator himself, Noah teaches at the Karajan Academy of the Berlin Philharmonic and frequently gives master classes including at his alma mater in Indiana, Morningside Music Bridge, Domaine Forget, Australian National Academy of Music and the Shanghai Orchestra Academy. Noah performs on a Cremonese violin made in 1732 by Carlo Bergonzi.

Piotr Ilyich TCHAIKOVSKY (1840-1893)

Keman Konçertosu, Re majör, Op.35

Concerto for Violin in D major, Op.35

Tchaikovsky Keman Konçertosunu tamamladıktan sonra, St. Petersburg Konservatuvarının keman bölümü başkanı Leopold Auer'e gönderir. Auer eserin kemana uygun olmadığını, hatta çalınamaz olduğunu ifade ederek eseri seslendirmek istemez. Daha sonra Moskova Konservatuvarından Adolf Brodsky konçertoyu icra etmeyi kabul eder. İki yıllık bir çalışmanın ardından eserin ilk seslendirmesi Hans Richter yönetimindeki Viyana Filarmoni Orkestrası tarafından gerçekleştirilir. Orkestra, eseri beğenmemiş, konserde hata yapmaktan çekinerek oldukça düşük gürlük seviyelerinde icra etmiş, Tchaikovsky ölene kadar unutmayacağı kadar kötü eleştiriler almıştır. Ancak Brodsky eserden vazgeçmez ve konserlerinde sürekli olarak seslendirir. Sonraki yıllarda eser, ilk bakışta onu reddeden Auer'in de önemli katkılarıyla bestecinin en sevilen eserlerinden biri haline gelir.

Eserin birinci bölümü yapısal olarak ilgi çekicidir; Mendelssohn Keman Konçertosu ile başlayıp Schumann Piyano Konçertosu ile devam eden, geleneksel ritornello prensiplerini terk ederek, solist ve orkestranın daha bütüncül bir yapısallıkta buluştuğu yaklaşıma yakın durur. Tchaikovsky'nin kaleminden damlayan etkileyici temalar bir roman sürekliliğinde işlenir. Eserin *kadenzası* da, Mendelssohn Keman Konçertosunda olduğu gibi, bu sürekliliği bozmayan bir yapısallık içindedir. Yine de keman partisinin çok yüksek seviyede virtüözite içermesinin bu yapıya zarar verip vermediği tartışma konusudur. Ancak Tchaikovsky'nin bu eserde melodilerini, neredeyse empresyonist bir yaklaşımla, armonik ve orkestral renk değişimlerine dönüştürmesi oldukça dikkat çekicidir. İkinci bölümdeki etkileyici melodiler, Rus senfonik geleneğine uygun olarak solistin yanı sıra tahta nefeslilerin ön planda olduğu lirik bir atmosfer yaratırlar. Üçüncü bölümde esere ilham veren Lalo etkisi belirgin bir şekilde ortaya çıkar. Eserin ilk seslendirmesinde tutucu Viyanalı eleştirmenleri çileden çıkartan Kazak ezgileri, Tchaikovsky'nin ustalığı ile birleşince eser parlak ve etkileyici bir biçimde sona eser.

When Tchaikovsky completed his Violin Concerto, he first sent it to Leopold Auer, the head of the violin department of St. Petersburg Conservatory. Saying that the work was

not suitable for violin and even declaring it unperformable, Auer declined to play the piece. Adolf Brodsky, however, who Tchaikovsky knew from the Moscow Conservatory, agreed to perform it and, after two years of preparation, the work was premiered by the Vienna Philharmonic Orchestra conducted by Hans Richter. Since the orchestra did not like the work, the members executed it at a very low volume, making Tchaikovsky the target of bitter criticism he would remember until the end of his life. Brodsky, on the other hand, did not give up on the work and continued to perform it in his concerts. In the following years, with significant contributions from Auer, who was unwilling to play it in the first place, the piece became one of the most well-liked works of the composer.

The first movement of the piece has structural peculiarities, as it abandons the principles of the traditional ritornello that started with Mendelssohn's violin concerto and continued with Schumann's piano concerto, and displays an approach where the soloist and the orchestra meet in a more integrated structure. The impressive themes Tchaikovsky penned display the continuity of a novel. Just like Mendelssohn's violin concerto, this work's cadenza does not disrupt this structural continuity. However, it is still debated whether the very high level of virtuosity that the violin part requires impairs the overall structure.

It is particularly remarkable how Tchaikovsky converts his melodies in this work into harmonic and orchestral alterations in color through an almost impressionist approach. The stirring melodies in the second movement create a lyrical atmosphere where the woodwind instruments are in the foreground, along with the soloist, in line with the Russian symphonic tradition. The third movement is where the effect of Lalo, who inspired the work in the first place, becomes the most evident. When the Kazakh tunes which infuriated the conservative Viennese critics in the first performance of the piece unite with the virtuosity of Tchaikovsky, the work ends on a bright and impressive note.

Dr. Onur Türkmen

Ralph VAUGHAN WILLIAMS (1872-1958)

Senfoni No.5, Re majör

Symphony No.5 in D major

1872'de ayrıcalıklı bir orta sınıf ailesinin üçüncü çocuğu olarak dünyaya gelen Vaughan Williams, 20. yüzyılın

başlarında İngiliz müzik camiasının en ayırt edici kişiliklerinden biri olarak sivrilir. Bu sivrilişin başlıca nedenlerinden biri, Vaughan Williams'ın müzikte o dönemde baskın olan Avusturya-Alman etkisine diğer meslektaşlarına göre daha sert bir biçimde karşı koyabilmiş olması, bunu da müziğinde gücünü yerel kaynaklardan alan özgün ve kişisel bir dil yaratarak başarmış olmasıdır. Vaughan Williams'ın geliştirmiş olduğu bu bir hayli kişisel dilin birbiriyle bağlantılı üç unsuru temel aldığı söylenebilir: Tonal sistemin modal ve pentatonizm gibi diğer sistemlerle etkileşimi; sade fakat esnek bir ritmik ifade; ve son olarak parçalı gelişimden ziyade kesintisiz genişlemeye dayalı melodik bir söylem.

Özgün bir dil arayışına paralel olarak müzik ve hayatın birbirine sıkıca bağlı olduğu, müziğin entelektüel bir çabadan ibaret olmadığı yönündeki görüşleri, Vaughan Williams'ın besteciliği ile ilgili vurgulanması gereken bir diğer önemli unsurdur. Bu anlamda Vaughan Williams sadece Elgar'ın imparatorluğu kucaklayıcı duruşuna değil, müzikte varlığını 20. yüzyılın başlarından itibaren hissettirmeye başlayan estetik modernizme de mesafeli durur. Müzik, ona göre sadece konser salonunda deneyimlenenden ibaret değildir. Bu nedenle, kilise ve film gibi konser salonunun dışında kalan mecralar için de hatırı sayılır derecede müzik üretmiştir.

Yine de günümüzde bestecinin bu yapıtlarıyla değil, toplamda yazmış olduğu dokuz senfonisi ile hatırlanması şaşırtıcı değildir. Özellikle göze çarpan, yapıları ve ruh halleri bakımından bu dokuz senfoninin hiç bir yönden birbirine benzerlik göstermemesidir. Beşinci Senfoni, 1936-42 yılları arasında bestelenmiş olup, tematik materyalinin çoğunu bestecinin bitirmesi 40 yılı bulan Pilgrim's Progress adlı operasından almıştır. Senfoni, klasik formata uygun olarak dörde bölümlenmiştir: Yoğun melankolik havasının modal armoninin belirsizliklerinden türetildiği Preludio; aynı anda hem karanlık hem de tehlikeli bir biçimde oyunbaz Scherzo; senfoninin yavaş bölümü ve spiritüel kaynağı Romanza; ve son olarak eserin tüm çatışmalarının ve belirsizliklerinin sona erdiği, Re majör tonunun mutlak üstünlüğünün tayin edildiği, popüler bir barok formuna dayanan Passacaglia. Vaughan Williams, bu yapıtını hiç bir zaman tanışma fırsatı bulamadığı, müzikte nasyonalizmin en büyük isimlerinden Jean Sibelius'a adamıştır.

Born as the third child of a privileged middle-class family in 1872, Williams stands out as one of the most distinct characters of the English musical community in the early 20th century. His prominence was partly due to his resisting the Austrian-German influence, which was dominant in music at the time, more strongly than his colleagues; and he did this by creating an original and personal language deriving its strength from local resources. This highly personal language Williams developed can be said to be based on three interconnected elements: interaction (or confrontation) of the tonal (major-minor) system with other systems like the modal and pentatonic ones; a simple, but flexible rhythmic expression; and lastly, a melodic discourse based on an uninterrupted expansion, rather than a fragmented development.

Besides his search for an original language, another aspect of Williams' composition that needs emphasis is his view that music and life are tightly linked and music is not only an intellectual endeavor. In this sense, Williams kept his distance from both Elgar's stance embracing the empire and the esthetic modernism which started making its presence felt in the early 20th century. Music, for him, is not just about what is experienced in a concert hall. Therefore, he produced a considerable amount of music for a variety of other venues, such as the church and movie theatres, other than concert halls.

Still, it is not surprising that the composer is currently recognized by his nine symphonies, rather than these other works. Interestingly, these nine symphonies do not bear any resemblance at all in terms of their structures and moods. The fifth symphony, composed between 1936 and 1942, recycles most its thematic material from the Pilgrim's Progress opera, which took the composer almost 40 years to finish. Following the classical format, the symphony is divided into four movements: Preludio, where the intense melancholic atmosphere is derived from the uncertainties of the modal harmony; Scherzo, which is dark, and dangerously playful at the same time; Romanza, the slow movement and the spiritual source behind the work; and Passacaglia, which is based on a popular baroque form, and where not only all the conflicts and uncertainties of the work come to an end, but also the absolute superiority of the D major is established. Williams dedicated the work to one of the greatest figures of nationalism in music, Jean Sibelius, whom he never had the chance to meet.

Aylin Yılmaz

Bilkent Senfoni Orkestrası

Bilkent Symphony Orchestra

1. Keman | 1st Violin

Yevgeniy Kostrytskiy, *konzertmeister*

Irina Nikotina, *konzertmeister asst.*

Suzana Bezhani

Bahar Kutay

Refik Zamanalıoğlu

Adilhoca Aziz

Vseslava Öztürk

Süreyya Defne

Davut Aliyev

Elena Postnova

Hüseyinali Hüseyinaliyev *

Emel Özer *

2. Keman | 2nd Violin

Feruz Abdullayeva, *grup şefi | principal*

Eren Kuştan, *grup şefi yrd. | principal asst.*

Elena Rihsi

Marina Ağapova

Adelya Ateşoğlu

Nil Cetiz

İskender Okeev

Nazik Rahmedova

Senem Akgöl *

Viyola | Viola

Cavid Cafer, *grup şefi | principal*

Yukiyo Hirano, *grup şefi yrd. | principal asst.*

Sema Hakioğlu

Uluğbek Rihsi

Ece Akyol

Svetlana Simolin

Elif Kuştan

Emre Coşkun Akman

Elena Gnezdilova

İrşad Mehmet

Viyolonsel | Violoncello

Hayreddin Hoca, *grup şefi | principal*

Serdar Rasul

Artur Rahmatulla

Adil Babacan

Yiğit Ülgen

Verda Çavuşoğlu

Salim Gayıblı

Kontrbas | Double Bass

Sergey Margulis, *grup şefi | principal*

Dritan Gani

Zurab Tsitsuashvili

Buray Noyan

Şalva Gaga

Flüt | Flute

Albena Sezer, *grup şefi | principal*

Ebru Aykal

Obua | Oboe

Violetta Lupu

Viktoriya Tokdemir

Klarnet | Clarinet

Nusret İspir, *grup şefi | principal*

Leonid Volkov

Fagot | Bassoon

Ozan Evruk, *grup şefi | principal*

Zeynep Bilgesu Bozkaplan

Korno | Horn

Mustafa Kaplan, *grup şefi | principal*

Güloya Altay

Hasan Erim Hacat

Derya Nur Alan *

Trompet | Trumpet

Julian Lupu, *grup şefi | principal*

Krasimir Konyarov

Trombon | Trombone

Cem Güngör, *grup şefi | principal*

Mehmet Ali Baydar

Aleksey Medvedev

Vurmalı Çalgılar | Percussion

Aydın Mecid, *grup şefi | principal*

* Misafir Sanatçı | Guest Artist